

hogyan ezek a legegyszerűbb emberek vallai hiteles és alapos felvilágosítást nyerjenek. Nyilvánvaló, hogy nem azt a néhány fillért sajnálják, amibe egy-egy jegyzék kerül, hiszen volt közöttük olyan is, aki csak azért jött be Horgosra, hogy az unokája iránt tudakozódjék. Az is bizonyos, hogy mindenkinek kötelessége minden felvilágosítást megadni, amit megadhat. De talán mégis helyesebb lenne, ha valamelyik egyesület — például a Feministák Egyesülete — vagy a rendőrség ezt hivattásszerűen elvállalná és gondoskodnék ennek a lehető legszélesebb körben való közzétételéről.

— **Hadsegítő bizottságunk fényes eredménnyel folytatja működését a belvárosi óvóiskola nagytermében levő helyiségében.** A város legvagyonosabb polgárainak adományai mellett dícséretreméltó módon halmozódik össze a legszegényebb néposztály áldozatkész hozzájárulása. Megható jelenetek egész sora játszódott le ma is a bizottság tagjai előtt. Egy szegény szakácsnő szerényen ajánlotta fel a vagyonában levő két párna egyikét, majd elfekszik ő ezután egy vánkoson is. Majd egy szegény ember állított be, hogy neki lesz-e a télen meleg harisnyája, de ami volt, mind elhozta a harctéren küzdő katonák számára. A hadsegítő-bizottság szokásos heti ülését ma, csütörtökön délután 4 órakor tartja meg a belvárosi óvoda nagytermében. A vezetőség ezután is kéri, hogy a bizottság tagjai minél nagyobb számban jelenjenek meg és lehetőleg hozzák magukkal a kiadott gyűjtőleveket is. A műhelyben ma a következő hölgyek végezték a munkát: Orkonyi Edéné, Polgár Lászlóné, Székely Gáborné, Hauser Rezső Sándorné, dr. Franz Zoltánné, Kisteleki Edéné, dr. Juhász Istvánné, Veress Károlyné, König Péterné, özvegy Juhász Ilkésné, Papp Klement, Wilhelm Ella, Kisteleki Ibolyka stb. stb. A bizottság ezután a következő adományokat nyugtázza: Pickné Angell Irén gyűjtése: 120 kor., Altmann Matild gyűjtése 42 K 30 f, dr. Eisenstein Jakabné gyűjtése 23 K, Ujlaki Antalné gyűjtése 10 K, Vajda Ernőné gyűjtése 20 K 10 f, Vadász Sándorné gyűjtése 35 K, Körössi Margit gyűjtése 2 K 40 fill., Schaefer Maresa gyűjtése 3 K 10 f, özvegy Biedl Adolfné 10 K, özvegy Keglovich Emília 10 K, Scheffer 20 K, özvegy Martiny Gyuláné 1 kor. Továbbá: N. N. 6 pár harisnya, N. N. 1 lepedő, 2 drb szappan, Sz. J. 3 ing, N. N. 2 nadrág, N. N. 3 pár harisnya, H. J. 2 zsebkendő, K. K. 7 ing, B. 10 nadrág, Csomor 32 pár harisnya, Szobotka Dezsőné 6 hely-vánkos, 12 huzattal, 17 fehérnemű, 3 zsebkendő, Szilvási Ágnes szakácsnő 1 nagy tollas-vánkos, Kovács Károlyné 24 fehérnemű, Rósa Ernőné 28 téli fehérnemű, két paplan, vászon darabok, Ujlaki Antalné 2 párna huzattal, 10 drb fehérnemű, 1 kabát, N. N. 2 jégtömlő, 36 fehérnemű, Pickné Angell Irén 23 drb fehérnemű, dr. Eisenstein Jakabné 22 drb fehérnemű, Engel Lajosné a Szegedi Napló gyűjtéséből: 105 drb fehérnemű, Patatics Róza 3 vánkos 6 huzattal, 12 drb. fehérnemű, Popovits Györgyné 1 vánkos 3 huzattal, 2 ing, egy szegény ember 12 pár téli harisnya, Almássy Endréné 12 drb fehérnemű.

— **Feleség és anya tragikus halála.** A torontálmezei Csatárról jelentik: Miután a munkabíró férfiak nagy része hadba vonult, az asszonyoknak kellett nekilátniuk a mezei

munka végzésének. Elég gyakori látvány, hogy asszonyok hajtják a kocsit. Tragikusan végződött ilyen kocsihajtás a torontálmezei Csatáron. Klein Jakab jómódu parasztgazdát is fegyver alá szőlítették, ennek következtében a gazdaság és két gyermek nevelésének gondolai az asszonyra szakadtak. Kukoricatörés ideje lévén, Kleinék cselédjei és napszámosai künn dolgoztak a kukoricaföldön, a letört kukoricát pedig az asszony vitte haza szekéren. A kocsis valahogyan nem jól rakta föl a kukoricacsővel telt zsákokat, amelyeken az asszony ült és lecsusztak. Velük együtt lecsusztott az asszony is, a lovak közé esett, azok megbokrosodtak és átgázoltak a szekérral az asszonyon, aki holtan maradt az uton. A gazdátlanul érkezett lovak rémséges ijedelmét keltették Kleinék házában. Ez az ijedelem zokogó gyászszá változott, amikor az asszonyt vérben fagyva találták meg a tragédia színhelyén. A mai válságos időkben, amikor millió meg millió itthon szomorkodó aggódik azokért, akiknek élete állandó veszélyben forog az ellenséges ágyulóvegek dörgése és puszkagolyók sívítása között, ez a tragikus eset is szomorú bizonyossága, mennyire a sors szeszélyétől függ az ember élete. Nemcsak a harctéren bizonytalan az emberi élet, a háború világ zajától távol is szedi áldozatait a halál. Bizonyos fatalizmussal kell ezért tekintenünk a körülöttünk forrongó és lángbaborult világot. A poéta Zrinyi nem hiába választotta jeligéül: Lors bona, nihil aliud.

— **Aki nyolc napig volt tűzben.** Sebesült magyar bakka mondta el a következőket:

— Sok ütközetben vettem részt az utolsó nyolc napon, amit az északi harctéren töltöttem. Mondhatom, hogy volt alkalmam becsülni az orosz gyalogost. *Bizony azok jól lőnek, de jó fegyverük is van ám.* Vékony, hegyes golyójuk úgy füttyöl, mint egy cinke, de ha belevág a husba, átszalad rajta, mint ha vajból volna az ember. Alig marad akkora lék utána a bőrön, mint egy lenese. *Rengegeteg gépfegyverrel dolgoznak.* A mienkre kétfőre hat is jut. *Már a tüzésük nem olyan jó.* Sok a rossz munició, ami nem sült be. De erről a katonák nem tehetnek. *Amilyen vad nép a kozák, olyan szelíd, istenes a gyalogos.* Nem is hinné uram: engem egy orosz gyalogos kötözött be. M sokat is, sok társamat, sok társával. Leülhettek volna akár puskatussal, mert a mieink elvonulása után már négy órája hevertünk a tarlón s a sok vérvesztéstől már jó tehetetlenek voltunk. De nem tették. Letérdelt egyik mellém, keresztet vetett, lehuzta a véres bluzomat és *bekötözött.* Már vagy hatunkat talpra segítettek, mikor jelekkel kértek valami *enni-valót.* Odaadtuk, amink volt, — még az esetektől is elszedtük. Mohón estek neki, mint valami állatok. Na, gondoltuk, most jön a leszámolás. Visznek bennünket fogolynak. Nem akartunk hinni a szemünknek, mikor a fiúk összeszedelőzködtek, mutogattak arra felé, amerre a mieink visszavonultak, *ők meg csöndesen hátat fordítottak* nekünk és eleregéltek. Különben itt van a pajtásom. Ez *orosz hadifogoly volt.* Jól bántak vele, de hát nem kell magyarázni, ő mégis vissza-

vágyódott közülünk. *Megszökött.* Azt mondja, hogy biz őt lelőhette volna az egyik orosz őr, mert nem volt tőle száz lépésre, mikor megiramodott, de az csak egyet legyintett a kezével, mintha mondta volna: nincs szükségem a te rongyos életedre...

— **Meghalt, mielőtt a háborúba ment volna.** Szomorú sors érte Pöck István póttartálos tüzérközlegényt. A 30 éves, családos ember elindult a baranyamezei Darázs községből, hogy ő is teljesítse kötelességét, ismét az ágyuk mellé álljon és védje a hazát. Pöck a napokban ért Szegedre és a Rókus-állomásról indult el, hogy tovább utazzék. Ismeretlen körülmény folytán a szerencsétlen tüzér kiesett a vonatból és még mielőtt a harctérre érhetett volna, halálra zuzta magát. A mentők az életveszélyesen megsérült katonát beszállították a szegedi kórházba, ahol meghalt anélkül, hogy kihallgatni lehetett volna. Feleségét táviratilag értesítették a tragikus esetről. Pöck István temetése csütörtök délután 5 órakor lesz a kórház halottas házából.

— **Hazafias szerbek.** Szerdán délelőtt egy ó- és újszentiváni küldöttség élén megjelent Gaál Endre dr. városi tanácsosnál Putnik Milos jómódu gazdaember és fölajánlotta a községbeli hazafias szerbek áldozatkészségét ahhoz a nemes és lelkes munkához, amelyben a háború okozta sebek beheggesztése céljából az egész magyar társadalom részt vesz. Előadta a többi között Putnik, hogy a szentivániak nemcsak anyagi, de véráldozattal is kiveszik részüket a monarchia háborújából. Családok házaikat ajánlották föl a háborúban megsebesült vagy lábbadozó katonák részére. Gyűjtést indítottak a bevonult katonák itthonmaradt családjaik segélyezésére s az első kimutatások szerint 800 koronát gyűjtöttek mindjárt a mozgalom megindításakor. A háború sebesültjeit várják, hogy hazafias érzelmeiknek tanujelét adva, bőkezűen láthassák el őket élelemmel... Sokan a küldöttség tagjai közül elemőzsiával megrakottan jöttek be Szegedre s felkeresték a kórházakat s a sebesültek látogatásakor ellátták sok mindennel és bőkezűen megvendégelték őket.

— **Gyalogjárók a kórházak környékén.** A felsőipariskola tantermeit tudvalevőleg kórházi célokra alakították át és most azokban a harctéren megsebesült katonák várják az üdvözítő gyógyulást. A felsőipariskola előtt az utburkolat fel van szedve és most tessék elképzelni, milyen kellemes az odaút, a katonák odaszállítása és milyen csendben és veszélytelenül közlekedhetnek itt a kocsik. A Katona-utca híres arról, hogy az őszi esőzések következtében teljesen járhatatlanná válhat. Nagyon ajánlatosnak tartanók, ha a hatóság a felsőipariskola környékét sürgősen rendeztetné.

— **Gondoskodjunk télire gyümölcsről és főzelékről.** Ez idén a gyümölcs, zöldség és főzeléktermés rendkívül jó, úgy, hogy a háziasszonyok e szükségleteiket olcsó áron tudják beszerezni. A mai nehéz viszonyok között azonban, gondolni kell arra is, hogy mi lesz a télen, nem fognak-e az ételmiszterek rendkívül megrágnulni? A huson és kenyérrel kívül fontos élelmiszerek a gyümölcs és a főzelék; a bő termést föl kell tehát használni arra, hogy télen ezekkel olcsón kielégíthessük szükségleteinket. A háború női segítő-akciójának gyümölcs és főzelék szakosztálya fölhívást bocsátott ki a monarchia asszonyai-

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

duplamalátasört.

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

az UTÁNZATOKTÓL!!